

Que floreixin les mil flors de l'esquerra i del catalanisme ¹

“Hi ha una gent estranya que sospira per un món on tothom estigui acomiadat gratuïtament i sense subsidi, sense habitatges és a dir vivint al carrer; sense sanitat pública, és a dir morint de qualsevol malaltia guarible; amb gent gran sense pensions, malvivint al límit i sense escoles, és a dir amb quasi tothom analfabet. Mentrestant, uns quants individus juguen a canviar-se papers del monopoli les vint i quatre hores del dia, fent totes les trampes possibles. I si el joc els surt malament llavors giren la seva mirada vers al poble a veure què ens poden expropiar. Quin estrany món volen aquestes males persones? Els neoliberals, banksters i ludòpates són un perill per a la humanitat!

Ecoltarem si algun dia podrem democratitzar la justícia de la mà de José Antonio Martín Pallín, magistrat del Tribunal Suprem, i analitzarem els set anys de govern d'esquerres, segurament el govern més progressista d'Europa. Margaret Thatcher deia que no hi havia societat sinó només individus, sembla que aquesta idea hagi triomfat fins al paroxisme. Ens volen fer veure que els problemes socials no existeixen, llavors el que passa és que sembla que només hi ha problemes individuals i que per tant no cal conduir la societat de forma democràtica cap a la justícia sinó que el que cal és culpabilitzar la gent. La gent, en comptes de protestar, interioritza els problemes com a fracassos personals i és així com al final els ansiolítics són els fàrmacs més venuts del mercat. Llavors s'ha aconseguit que sembli que no hi ha conflictes socials, l'eliminació de les polítiques d'esquerres.

Intentarem recuperar des de la filosofia el debat sobre quina bona societat volem, un objectiu que sempre ha estat o hauria d'haver estat el de les polítiques d'esquerres. Parlarem de la gent invisible, de la societat invisible, dels barris invisibles, de la gent pobre que ni vota, que ni té veu. Parlarem també de propostes de futur per a Catalunya des de totes les sensibilitats d'esquerres i comptarem amb la presència d'un dels grans referents de l'esquerra europea, Santiago Carrillo, l'únic polític no català present a l'Ateneo de Madrid quan es va presentar l'Estatut. Des de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya volem contribuir d'una forma modesta però decidida a crear un marc d'esquerres, abans en dèiem una estratègia d'esquerres, ja que si juguem al marc de les dretes aquestes sempre tornaran, creuen que el poder és el seu lloc habitual. En els darrers dos-cents anys ells, n'han governat 175.

Volem lluitar contra la desafecció dels ciutadans d'esquerres i per fer-ho cal recuperar la direcció dels destins col·lectius, començant per l'economia i no deixar-los en mans de la irracionalitat i el fonamentalisme. Volem, a més, contribuir que a la tardor floreixin les mil flors de l'esquerra i del catalanisme.” – Jordi Serrano

¹ Article aparegut al suplement del diari Público de presentació de les VI Jornades de la UPEC – Jordi Serrano